

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਪੱਚੀ

Jeff Pippenger

2026-01-11

ਨੰਬਰ ਪੱਚੀ

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਸ ਦੀ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਗਈ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪੱਚੀ ਆਦਮੀ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। 1901 ਵਿੱਚ, 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ 13 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ 1901 ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਵੱਡੀ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੌਰਾਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 25 ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਇਹ 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸਥਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ 13 ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ 25 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਗੂਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 24 ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ—ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਰਵੋੱਚ ਸਭਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਯਾਜਕ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਧਿਆਕਸ਼ਤਾ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਕਾਇਆਫਾ ਕਰਦਾ ਸੀ—ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਰੋਬਸੋਮਨੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਰਾਹੀਂ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ), ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਇਆਫਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਜੇਹੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ।

ਜਦੋਂ ਕਾਇਆਫਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ (ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ), ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉੱਤਰ, "ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਨੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ, "ਈਸ਼-ਨਿੰਦਾ!" ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੋਮੀ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਰਾਜਪਾਲ ਪੁੰਤਿਯੂਸ ਪਿਲਾਤੂਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਫਾਂਸੀ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਰਾਜਦੂਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਅਸਲ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਪਿਲਾਤੂਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਪਿਲਾਤੂਸ ਮੁੱਖ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਭੀੜ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ (ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਬਰਯੱਬਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ)।

"ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਬਰਯੱਬਾਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉਹੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਅਭਿਨੀਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਭਿਨੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਲੋਕ ਸ਼ਤਰੂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਓਨੀ ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਮਝ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਯੱਬਾਸ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਛਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ

ਹਨ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬਗਾਵਤ ਤੱਕ ਵੱਧੇਗੀ। ਅੱਖ ਬੁਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਅੰਧਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਗੁ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਨੇਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਹ, ਪ੍ਰਾਣ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਮੋਹ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਪਾਉਣਗੇ ਜੋ ਇੰਨਾ ਮੋਹਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੱਚ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਉਹ ਫਸਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਇਕ ਕਰਮ ਨਾਲ ਉਹ ਪੁਕਾਰਣਗੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਰੱਥਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ।”

“ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੁਣ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਹਟ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਾ ਅਟੱਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਦ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਉ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਭਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਉਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਗੇ ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਹੋਠਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਂਗੇ? ਹੁਣ ਵੀ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।” Review and Herald, January 30, 1900.

ਜੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ “ਬਰੱਥਾਸ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਲੋਕ 2 Thessalonians ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਰੱਥਾਸ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨੇਹ-ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਗੁ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਹ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕਤਾ ਸਮੇਤ ਐਸੀ ਮੋਹਗ੍ਰਸਤਤਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਪਾਵਣਗੇ ਜੋ ਇਤਨੀ ਮੋਹਕ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੀਆਂ।” ਜੇ ਲੋਕ ਬਰੱਥਾਸ ਨੂੰ ਚੁਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਲੀਬ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਹਨ। ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਅੰਸ਼ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਗੇ ਕਿ, “ਜਦੋਂ Sister White ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ ਸਨ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਸਨ, ਹੁਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।” ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਹਿਣ, “ਉਹ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ Seventh-day Adventists ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।” ਨਿਰਾ ਬੇਤੁਕਾਪਣ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਾਲਾਤ ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ-ਕਥਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਸਨ; ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: “ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ।” ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਬੀ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ 25 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 250 ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1888 ਦੇ ਬਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

“ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਹੈ।” Review and Herald, April 21, 1891.

ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਈ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਤ 1888 ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਏ. ਟੀ. ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਈ. ਜੇ. ਵੈਗਨਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਕੇ ਇਤਨੀ ਅਧਿਕ ਵਿਯਾਕੁਲ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਠਹਿਰੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਰਹ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਸੀ। ਦੂਤ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਨਾ ਸੀ? ਜੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਸਨਹੇਦਿਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਉਸ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ “ਅਸਲ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼,” “ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼,” “ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼,” ਅਤੇ “ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼” ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਅਤੇ ਸਭਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਈ 18:1-3 ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। 9/11 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਆਗੂਈ ਕੇਰਹ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ 25 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ, 1888 ਵਿੱਚ ਆਗੂਈ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਹੈਡਿਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ 25 ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਲੇਵੀਈ ਜਾਜਕਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ 25 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੁਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਆਖਿਆ, ਲੇਵੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ: ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਹ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਪਰ ਉਹ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ, ਪਰ ਆਪ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਰੀਂ। ਗਿਣਤੀ 8:23-26.

ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮਲਾਕੀ 3 ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਅਹਿਦ ਦਾ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹੋ: ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੌਣ ਠਹਿਰ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ-ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੋਈਆਂ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਮੈਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਲਾਕੀ 3:1-4.

“25” ਸੰਖਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ “25” ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ

ਸਿਆਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹੋਣ, ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਗੋਹੁੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਹੋਣ। ਪੱਚੀ ਸੰਖਿਆ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ (ਸੁੱਧੀਕਰਨ) ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਛੋੜਾ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬਿਧੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ, ਮੱਤੀ ਚੌਵੀ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੂਜੇ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਢਾਹਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਮੱਤੀ 24:1, 2.

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਇਆ। ਤੇਈਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂ "ਅੱਠ" ਹਾਇਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਦੂਕ ਉੱਤੇ ਅੱਠ ਜਾਨਾਂ, ਖਤਨੇ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ, ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਕਰਦਿਆਂ। ਜਾਲੀ ਗਿਣਤੀ "ਅੱਠ" ਜਾਲੀ ਲੇਵੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਹੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਤੂੰ ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਵਾਰ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਕੜੀ ਆਪਣੇ ਚੂੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਾਂ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ! ਵੇਖੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ, ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਥੀ 23:36-39.

ਮੱਤੀ ਦਾ ਬਾਈਂਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਗੱਠਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਖਰੀ ਸੰਵਾਦ ਨਾਲ ਅੰਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਚੌਵੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ—ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੁੰਢਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਸੁੰਢਾ ਯਹੂਦੀ ਘਰ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 24 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਉਸੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਇਆ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਸਦਾ ਲਈ ਦਿਵਿਆ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ।

ਮੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਈ ਤੱਕ, ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੜੀ ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਇਹ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਓਮੇਗਾ-ਪੂਰਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ, ਪਦ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਉਹ ਪਦ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪਦਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ, ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦਾ ਮੱਧ ਹਰ ਇਕ

ਵਿੱਚ ਝੰਡੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜਾਲੀ ਝੰਡੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਤਨਾ ਸੀ, ਮੱਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਜਾਲੀ ਦਰਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸੀ, ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਜੋ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਫਿਰ ਅਜਗਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਈਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਦਿਵਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। 11 ਅਤੇ 22 ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮੱਤੀ ਦੇ ਤੇਈਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਯਾਜਕਪਨ ਨੇ ਅੱਠ ਹਾਏਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਸੱਚਾ ਯਾਜਕਪਨ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਜਕ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਕੋਈ ਅਕਸਮਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਾਜਕਾਂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੇ ਉਹ ਸੱਤ ਦਿਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਕਰਵਾਇਆ, ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਅਤੇ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ "81" ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂ, ਅਤੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਤੇਲ, ਅਤੇ ਪਾਪ-ਬਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਛੜਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਮੇਢੇ, ਅਤੇ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਲੈ; ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਭੇਟ-ਤੰਬੂ ਦੇ ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਸਭਾ ਭੇਟ-ਤੰਬੂ ਦੇ ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ...

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਅੱਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣਾ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਨਾ ਜਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਾਪ-ਬਲੀ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਬੱਛੜਾ, ਅਤੇ ਹੋਮ-ਬਲੀ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਮੱਛਾ, ਦੋਵੇਂ ਨਿਰਦੋਸ਼, ਲੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੜ੍ਹਾ। ... ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ। ... ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਪ-ਬਲੀ, ਹੋਮ-ਬਲੀ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲੀ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਹੋਮ-ਬਲੀ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ; ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰਾ ਮਾਰ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:1-5, 33-36; 9:1, 2, 6, 22-24.

ਤੇਈਂਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਹਨਾਂ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਲੇਵੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੱਤੀ ਦੇ ਬਾਈਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਨ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ; ਫਿਰ ਤੇਈਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਠ ਹਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਦਾ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਚੌਵੀਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਘਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚਲੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈਂ ਤੱਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਲਮੋਨੀ ਦਾ ਅਲਫਾ ਅਧਿਆਇ

ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਓਮੀਗਾ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ।

ਤੇਈਂਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਭਿਵਯਕਤੀ ਸੰਖਿਆ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਕੁੱਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ, ਜਾਲੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਲੇਵੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਪੁਰੋਹਿਤ ਲੇਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਲੇਵੀ ਪੁਰੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਵੀ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਰਕਤ-ਰੇਖਾ ਹੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਹਾਥ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਆਖਿਆ, ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਹਾਥ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਰੋ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ, ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਗਿਣਤੀ 4:1-3.

ਅੰਕ "30" ਉਹਨਾਂ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਹਾਥ ਦੀ ਰਕਤ-ਵੰਸ਼ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਕੋਹਾਥ ਲੇਵੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਹਾਥ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰਾਮ ਸੀ, ਜੋ ਹਾਰੂਨ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਲੇਵੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਮਿਲਾਇਆ ਹੋਇਆ।" ਕੋਹਾਥ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।" ਅਮਰਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ," ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਜੋਤਿ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੱਧਸਥ।" ਇਹ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸੀਨਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਗਤੀ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ੀ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨੇਗੋ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅੰਕ "30" ਯਾਜਕਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 25, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਨੂੰ 30 ਉੱਤੇ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਯਾਜਕ ਲੇਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਲੇਵੀ ਯਾਜਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੀਹ ਉਸ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਕ ਪੱਚੀ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਾਜਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਚੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਭੇਦ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਨਕਲੀ ਲੇਵੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ।

ਕੋਹਾਥ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਸ਼ਾਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ (ਗੋਰਸ਼ੇਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ)। ਯਾਜਕੀ ਵੰਸ਼ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਹਾਥ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਅਹਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਹਰੇਨ ਲੇਵੀ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਵੰਸ਼ਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਾਜਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਕੋਹਾਥੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਸਮੂਹ ਕੋਹਾਥੀਆਂ ਨੂੰ (ਅਰਥਾਤ ਕੋਹਾਥ ਦੇ ਸਭ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੂੰ) ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਢੇਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਯਾਜਕੀ ਕਰਤੱਬ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਅਹਰੇਨ ਦੀ ਹੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸੀ। ਅਹਰੇਨ ਓਸੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਯੋਏਲ ਦੇ "ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖਾਂ" ਨਾਲ, ਜਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਉਹਨਾਂ "ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖਾਂ" ਨਾਲ, ਜੋ ਸੁਰਜ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਯਾਜਕਾਂ ਲਈ 24 ਘੰਮਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਲੀਆਂ (ਵਿਭਾਗਾਂ) ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ—ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਯਾਜਕੀ ਲੇਵੀਆਂ ਲਈ ਵੀ, ਜੋ ਗਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਦਰਬਾਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ—ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਊਦ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ 24 ਪਾਲੀਆਂ (ਵਿਭਾਗਾਂ) ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ (1 ਇਤਿਹਾਸ 24:1-19)। ਦਾਊਦ ਨੇ ਯਾਜਕ ਸਾਦੇਕ (ਇਲੀਆਜ਼ਾਰ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਤੋਂ) ਅਤੇ

ਅਗੀਮੇਲੇਕ (ਈਥਾਮਾਰ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਤੋਂ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 24 ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ (ਇਲੀਆਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ 16, ਅਤੇ ਈਥਾਮਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ 8)। ਸੇਵਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਹਰ ਪਾਲੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਸੀ (ਸਬਤ ਤੋਂ ਸਬਤ ਤੱਕ), ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ (ਪਾਸਖਾ, ਪੰਤੇਕੁਸਤ, ਤੰਬੂਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ) ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਲੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਯਾਜਕੀ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗੀਤ, ਫਾਟਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਆਦਿ ਲਈ 24 ਪਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ (1 ਇਤਿਹਾਸ 23–26)। ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ (2 ਇਤਿਹਾਸ 8:14) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਜ਼ਕਰਿਆਹ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਅਬੀਆਹ ਦੀ ਪਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ—ਲੂਕਾ 1:5; 1 ਇਤਿਹਾਸ 24:10। ਯਾਜਕਾਂ ਦੀਆਂ 24 ਪਾਲੀਆਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਚਿੱਠੀ ਪਾ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਕਰਿਆਹ ਅਬੀਆਹ ਦੀ ਪਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਚੌਥੀ ਪਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ “ਅੱਠਵੀਂ” ਪਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਕਰਿਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,” ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬੀਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ।”

ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮਸੀਹਾ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜ਼ਖ਼ਰਯਾਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਓਥੇ ਹੀ ਸੱਬਤ—ਉਹ ਦਿਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਸੀ—ਅੰਤਿਮ ਪਰੀਖਿਆ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਰਯਾਹ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਬੀਆਹ ਦੀ ਪਾਲੀ ਦਾ, ਜੋ “ਅੱਠਵੀਂ” ਪਾਲੀ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਰਯਾਹ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਜਨਮ ਤੱਕ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਖ਼ਰਯਾਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀ ਬੋਲਚਾਲ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਲਕ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰਨ ਆਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਕਰਿਆਹ ਰੱਖਣ ਲੱਗੇ। ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ; ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੂਹੰਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਨਾਮ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਤਖ਼ਤੀ ਮੰਗ ਕੇ ਲਿਖਿਆ, “ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੂਹੰਨਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੀਭ ਖੁੱਲ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਲੂਕਾ 1:59–64.

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਬੀਆਹ ਦੀ ਅੱਠਵੀਂ ਪਾਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਖਤਨੇ ਸਮੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਯਾਜਕ ਹਨ, ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵਾਚਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ (ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੱਕ), ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਉਹ ਪੰਕਤੀਆਂ ਜੋ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੀ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਇੱਕ ਸਵਰਗੀ ਮੰਦਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ। ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਨੇਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਉੱਤੇ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਲਗਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਖਿਆ “25” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, 25 ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਲੇਵੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸੇ ਹੀ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ 40 ਤੋਂ 48 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਜਲ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਅਦਭੁਤ ਹੈ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਕੌਮ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਾ ਬਣਾਇਆ। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਚਾਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਛੁਟਕਾਰਿਆਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਪਾਠਾਂ ਵਾਂਗ ਸਨ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚੋਂ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਮਹਾਨ ਵੈਦ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਘਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇ ਜੋ ਪਾਪ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੋਈ, ਪਾਪ-ਪੀੜਤ, ਦੁਖੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਚੰਗਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਖ਼ਸ਼ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ‘ਉਸ ਦਿਨ,’ ਧਰਮ-ਲੇਖ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਦਾਉਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਪਾਪ ਅਤੇ ਅਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਨਿਵਾਰਣ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।’ Zechariah 13:1. ਇਸ ਚਸ਼ਮੇ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਸ਼ਧੀ ਗੁਣ ਹਨ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਗੇ।”

“ਇਸ ਚਸ਼ਮੇ ਤੋਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ‘ਇਹ ਜਲ ਪੂਰਬੀ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਜਲ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਜੀਉਂਦੀ ਵਸਤੂ, ਜੋ ਹਿਲਦੀ-ਭੁੱਲਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਿਆ ਪਹੁੰਚਣਗੇ, ਉਥੇ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ... ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੀ, ਭੋਜਨ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਉੱਗਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਤਾ ਨਹੀਂ ਮੁਝਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮੁੱਕੇਗਾ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵਾਂ ਫਲ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਲ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਭੋਜਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੱਤਾ ਅੰਖਧ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।’ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 47:8-12।” ਟੈਸਟਿਮੋਨੀਆਂ, ਖੰਡ 6, 227।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮਾਪੇ, ਪਰ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਠੀਕ ਇਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੋ ਗਿਣਤੀਆਂ ਯਾਜਕੀਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 50 ਹੱਥ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਰ ਫਾਟਕ-ਸਮੂਹ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਵਜੋਂ 11 ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, ਆਦਿ)। 50 ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੁਝ ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕੋਠੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬਾਈਆਂ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (42:7-8)। ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਅੰਦਰਲੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਤੱਕ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫਾਟਕ-ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

25 ਹੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਪ ਹੈ। ਇਹ 10 ਵਾਰ ਫਾਟਕ-ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਜੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36)। ਮਿਲਾ ਕੇ, 50 ਅਤੇ 25 ਛੇ ਮੁੱਖ ਫਾਟਕਾਂ ਲਈ 50 ਬਾਈ 25 ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਆਯਤਾਕਾਰ ਨਮੂਨੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 50 ਬਾਈ 25 ਦੀ ਇਹ ਜੋੜੀ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੂ-ਵਰਨਨ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਸੀ ਜੋੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਆਵਰਤੀ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ।

ਫਲਪੀਆਂ ਨੇ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ (ਗਿਣਤੀ 8:24: “ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਜਾਣਗੇ”)। ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਗਿਣਤੀ 4:3, 39, 43; 8:25: “ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ”)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਗਰਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਠੀਕ 25 ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ (50 – 25 = 25)।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੱਚੀ-ਸਾਲਾ ਅਵਧੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਛਾਏ ਹੋਏ ਪੱਚੀ ਬਾਈ ਪੰਜਾਹ ਹੱਥ ਦੇ ਮਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਉਹੀ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲੇਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਯਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਾਪ, ਅਰਥਾਤ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਉਸੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤੁਕਲਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ; ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਛਿਆਲੀ ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮ ਉਸੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਾਲਮੇਨੀ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੂਹਕ ਦੇਹ-ਮੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਵੈ-ਭੋਗੀ ਅਤੇ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਰੱਖਦੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ-ਸਮਾਨ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣਗੇ। ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ‘ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਬਖਸ਼ੇਗਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਛਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਓਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ।’ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ‘ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਕਲਾਉਂਦੇ ਹੋਠਾਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਇਸ ਲੋਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ: ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਓਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੀ; ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ।’ ਕਿਉਂ?—ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ।”

“ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਅਜਿਹਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਲੈਣ, ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਸਭ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਮੈਨੂੰ ਦੇ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਧੀਨ, ਸਿਖਲਾਈ-ਯੋਗ ਆਤਮਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਬਖਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮਮਈ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਕਹਿਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਆਪਣੇ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ [Isaiah 28:13] ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਾਲਣ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣ ਦੇਵੇ, ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ? ਨਾ ਕਿ, ਕੀ ਇਹ — ਦੀ ਰਾਇ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਹੈ?” Testimonies to Ministers, 419.